

Publicerad 2010-03-22 20:30 av JohannaMJansson

2007-10-06 oredigerad variation

2007-10-06

Du kunde inget lova

Det sa du från början

Men du känner inte mig

Ger du mig handen

Tar jag hela dig

Jag blir aldrig nöjd

I din famn fann jag trygghet

Men du tog avstånd

Du drog mig närmare

För att slippa känna

För att slå ifrån dig allt som inte passade in i ditt liv

Och jag var inte en av dem som fick plats

Jag var ingen

Jag var bara nu, bara nu

Inget sen inget senare

Ingen framtidssyn

Bara lust och åtrå en kort sekund

I ditt långa liv

Här i mörkret i mina drömmar kan jag känna din närvaro

Din doft och

Din konstanta frånvaro

När jag vaknar

Hur kunde jag låta det ske

Hur kunde jag låta det hända

Dina händer smeker ömt min hungrande kropp

Det kunde ha varit vem som helst

Men det var du

Det var du

Det var du som lockade och drog mig närmare

I din famn fanns värmen jag sökte

Men jag var ingen

Jag var inget

Inget sen, inget senare

Jag var vemsomhelst

Jag var en kropp

Ett tomt skal

För det passade dig så bra...

Tänkte du någonsin

På den kropp du förtärde,

på den själ du långsamt plågade med din obeslutsamhet.

Trodde du verkligen jag inget märkte

Att jag skulle kunna gå oberörd ur det här?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren JohannaMJansson med Poeter.se id #24005 innehar upphovsrätten